

İmmanuel (Matta 1:18-25)

İnsanlık için en bereketli bir söz vardır: “Bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak” (Matta 1:21). İsa’yla ilgili peygamberlik sözleri İsa gelmeden hemen önce ansızın ortaya çıkmadılar. Tanrı kendisiyle birlikte yürümekte olan İbrahim’e “Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim. O zaman karın Sara’nın bir oğlu olacak” (Yaratılış 18:10) diye söylemiştir. Kutsal Kitab’ın başka çevirisinde bu ayetle ilgili ‘Zamanı gelince ilkbahar olunca’ diye yazılmıştır. İbrahim yüz yaşındayken Sara ona ihsak doğurmasının iki anlamı vardır. Tanrı’yla yürümekte olan İbrahim’in bakış açısından bu olay O’nun ailesine ilkbahar gelmesi anlamını taşıyor, Tanrı’nın bakış açısından O’nun sonsuz planına göre O’nun isteğinin gerçekleşmesi anlamını taşıyor. Ve İbrahim’in bakış açısından Tanrı’nın kendi ailesine verdiği vaadin gerçekleşmesi anlamını taşıyor, ve bu olay bütün insanlığa ilkbahar geleceğini bildirmiştir.

Doğuş Bayramı hakkında insanlar ‘Tanrı’nın Oğlu’nun doğduğu gündür’ diye söylerler. Ama aslında bu yanlıştır. İsa kendisinin ‘İnsanoğlu’ olduğunu söyledi. Doğmuş olan İnsanoğlu’dur Tanrı’nın Oğlu değildir. İsa Mesih hem Tanrı’nın Oğlu hemde İnsanoğlu’dur. İnsanoğlu olarak doğdu ama Tanrı’nın Oğlu olarak doğmadı. Tanrı’nın Oğlu olarak dünyaya geldi.

İsa sonsuzluktan beri Tanrı’yla birlikte olandır (Yuhanna 8:57-58). Ama O Beytlehem’de doğmasıyla İnsanoğlu oldu. İbrahim yaşlıyken İshak doğdu ve böylece ilkbahar geldi, ve sonra onun soyundan krallar doğdular. Tanrı bu İbrahim’in imanını örnek yaptı, ve bu iman soyu artık Kralların Kralıyla görüştü.

Söz beden alıp geldiği için kendi bedenini yırttığı için biz kurtuluyoruz. Kurtulduk ama savaş henüz bitmedi. Umudumuz Rab tekrar gelip bizleri göge almaktır. Bundan önce mutlaka olması gereken şey diriliştir. Rab tekrar geldiği zaman cennet bahçesinde yatmakta olan canlar sonsuza kadar çürümeyecek beden olarak ansızın değişip Rab ile görüşecekler. Yeryüzünde olanlar ise çürüyecek beden ansızın çürümeyecek beden olarak değiştikten sonra Rab ile görüşecekler. Tabii ki bunun için Rab onları havaya alması lazımdır. Kimse kendi kendine değişip havaya alınamaz. Rab ne zaman geleceğini bilemiyoruz. Dolayısıyla biz hiçbir zaman Rab’den ayrı kalmamalıyız. İmmanuel! Bizim için gereken budur.

İsa’nın kurtuluşu tamamlanmadan önce İmanuel tam olarak olmadı. Eski Antlaşma Çağındaki insanlar Tanrı’yla birlikte yürüdü Ama o çağda insanlar Tanrı insanla birlikte kaldılar diyemeyiz. İsa çarmıhta ölmeseydi geçmişteki

insanlar kurtuluşla hiç alakasız olabilirdi. Ama İsa Mesih çarmıhta kanını dökerek öldüğü için geçmişteki insanlara da kurtuluş geldi.

Eski Antlaşma Çağındaki insanların aldığı kurtuluş Yeni Antlaşma Çağındaki insanların aldığı kurtuluş gibi mükemmel değildir. İbraniler 11:39’da ‘İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı’nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı’ diye yazıldığı gibi Eski Antlaşma Çağında iman vardı ama ruhun kurtuluşu henüz yoktu. Ama Yeni Antlaşma Çağında hem iman hemde kurtuluş aynı anda vardır. Onlar imanla Tanrı’yla birlikte yürüyebiliriz. Ama kurtuluş Tanrı’nın birlikte olmasıyla tamamlanır.

İmmanuel’ derken ‘Tanrı birlikte oluyor’ anlamına gelir. Yuhanna 1:1 “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı” diye söyledi. Burada ‘birlikte’ derken eski yunancası ‘Pros’ oluyor. Bu Baba Tanrı ve Oğlu’nun birbirinden ayrılamadığını göstermektedir. Şaşırtıcı olan şu ki, Tanrı ve bizim ilişkimizi anlatırken de aynı kelime kullanılmaktadır.

İsa Mesih bu dünyaya gelmesiyle İmmanuel Çağı geldi. Zamanı geldi, ilkbahar oldu. İsa Mesih ölüp dirildi ve göğe alındı, Baba Tanrı’dan isteyip bize Kutsal Ruh’u gönderdi. Böylece bizde kurtuluş tamamlandı. Peygamberler aracılığıyla vaat edilmiş olan İmmanuel nihayet bizde gerçekleşti.

İsa Beytlehem’deki ahırda doğduğu zaman yıldızbilimciler kral olarak doğmuş olan İsa’ya tapınmak için altın, günnük ve mürü armağan olarak verdi. Altın bütün insanların sahip olmak istedikleri bir maddedir. Yıldızbilimciler altına kölelik etmeyi reddedip Rab’be altın sunarak “Siz kralımızsınız!” diye ikrar etti. Mür o zamanlardaki zenginlerin kullandıkları kültürel mal olarak bugünlerdeki parfüm gibidir. Geçmişte sağlık tesisleri iyi değildi. Bu nedenle kötü kokuları gidermek için, zihinleri temizlemek için mür değerli bir şekilde kullanıldı. Yıldızbilimcilerin bunun gibi kültürün doruğunu şimgeleyen günnüğü sunması “Siz tesellimizsiniz. Siz esenliğimizsiniz. Siz yaşamımızda en yüce olansınız” diye ikrar etmektir. Mür geçmişte bütün hastalıklar için kullanılmış olan ilaçtır. Yıldızbilimciler bu dünyada uzun yaşamayı bir kenara bırakıp sonsuz yaşam olan Rab’bi hoş karşılayarak “Siz sadece bize yaşam verebilirsiniz” diye itiraf etmiştir. Böylece yıldızbilimciler insanın yaşam, kültür ve görkeminin doruğunu Rab’be bırakıp O’na “Hoş geldiniz! Siz bu dünyaya geldiğiniz için seviniyoruz” diye itiraf ettiler. Bu günümüzdeki kiliselerin sahip olması gereken tavidir.

İnsanoğlu olarak bu dünyaya gelmiş olan Rab’be karşı bir söz söylemek başılsanabildi ama, içimizde olan Rab’bi ihmal etmek başılsanamaz (Matta 12:32). Geçmişteki insanlar imanla Tanrı’yla birlikte yürüyebildiler ama, O içimizde bizimle birlikte kalması lazımki artık kurtuluşumuz tamamlanabilir. Biz Beytlehem’deki ahırına yada Yeruşalim’deki İsa’nın mezarına gidip geçmişteki izleri aramaya çalışmamalıyız, içimizde Rab olduğunu iyice bilmeliyiz. Tanrı’yla sadece yürümekten memnun kalmamak lazım. Kutsal

Kitap'taki peygamberlik sözleri gibi bizde immanuel gerçekleşmesi lazım.

Biz aslında çok eksik olanlardık. Ama şimdi öyle değiliz. İsa eksikliğimizi doldurdu bizim güzelliğimiz oldu. Şimdi biz geçmişteki kötü alışkanlıkları terk edip Tanrı'nın lütfüne uygun yaşamamız lazım. Dünyasal arzulardan dolayı İmmanuel hakkını önemsemeyen akılsız kişi olmamak lazım. Yüreğimiz Göklerin Egemenliğiyle ilgili umutla dolu olmalıdır ve bu dünyadayken de İmmanuel'in tanıklıklarını her zaman tecrübe etmeliyiz. Bu dünyadaki yaşam zor ama bu dünyayı yenmeliyiz. Hastalıkları ve zayıflıkları iyileştiren yaşam gücüyle dolu olmalıyız. İmmanuel'in tanıklıkları yaşamımızda bol bol görünmelidir.

Biri immanuel'in gerçekleştiğine inanıyorsa mutlaka kilisede hizmet etmelidir. Bütün kilise üyeleri maddi yardımıyla kiliseyi hareket ettirmelidir. Ve biri kilisenin üyesiye hizmetçi olup kilise için çalışmalıdır. 'Meşgulum, yapamam' diye söylememek lazım. Çöp toplamak gibi ufak işleri yapabilir. Tek başına çeşitli işleri yapmaya çalışmayın, başka insanlarla birlikte çalışın. Düşünceniz başka insanların düşünceleriyle farklı olsada kızmayın, kendinizi feda ederek kiliseyi güçlendirin. İmmanuelin tanıklıkları kilisede bol bol olsun.

20141221 SHK